

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 2. Quomodo se gerere debet Confessarius in his interrogationibus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

CAPUT IX.

*Quomodo se gerere debet Confessarius
erga personas sibi ignotas.*

Quast. 1. **C**ONFESSARIUS tenetur ne interrogare suos pœnitentes?

Resp. Qualitas Medici, quam Concilia & sancti Patres tribuunt Confessariis declarat eorum obligationem, in interrogandis pœnitentibus, non solùm de peccatis, in quæ potuerunt incidere ab ultima Confessione, sed etiam circa Confessiones præcedentes, quoties adest aliquod dubitandi motivum, utrum sufficienter peccata sua declaraverint, aut quòd aliquod vitium fuerit in Confessionibus præteritis, cùm sit medium necessarium, ad mediam ipsius afferendam. Quare legimus in libro de vera & falsa Pœnitentia, cap. 10. qui Divo

Can. Qui vult. Augustino tribuitur: *Diligens igitur inquisitor, & subtilis investigator, sapienter, & quasi astutè interroget à peccatore, quod forsitan ignorat, vel verecundiâ velit occultare; cognito itaque crimine, varietates ejus non dubitet investigare, & locum, & tempus, &c.*

*S. Th. in 4.
sentent. dist.
19. in expo-
sitione tex-
tus.* Quare, ut ait Divus Thomas: *Sacerdos debet perscrutari conscientiam peccatoris in Confessione, quasi Medicus vulnus, & iudex causam: Quia frequenter, quæ pro confusione confitens taceret, interrogatus revelat.*

Quast. 2. Quomodo se gerere debet Confessarius in his interrogationibus?

Resp. Ex Angelico Doctore ibidem: *In interrogationibus faciendis tria sunt attendenda.*
" Primò, ut quilibet peccator interrogetur de peccatis quæ consueverunt in hominibus illius.

conditionis abundare: non enim oportet, quod à militi quæratur de peccatis Clericorum aut Religiosorum: aut è converso. Secundò, ut non fiat explicita interrogatio de peccatis, nisi de illis quæ omnibus manifesta sunt; de aliis autem ad inventionibus peccatorum, ita debet à longinquo fieri interrogatio, ut si commisit, dicat; si non commisit, non addiscat. Tertiò, ut de peccatis præcipue carnalibus non descendat nimis ad particulares circumstantias, quia hujusmodi delectabilia quanto magis in speciali considerantur, magis concupiscentiam nata sunt movere, ut dicitur in 3. Ethic. Et ideo potest contingere, ut Confessor talia quærens, & sibi & confitenti noceat. Quare ubi speciem peccati, & circumstantias magis aggravantes detexerit, non amplius Pœnitentem interrogare debet.

Quæst. 3. Quomodo se gerere debet Confessarius erga pueros?

Resp. Prudenter faciet, si fideliter sequatur, quod tradit S. Carolus, qui ait: *Laudabilem esse consuetudinem*, ut parvuli quinque aut sex annos nati, ad Confessionem accedant, quia tunc incipiunt paulatim addiscere, seque assuefacere huic Sacramento. Nihilominus tamen Confessarius non debet Sacramentalem absolutionem impendere iis, qui materiam non adhibent huic Sacramento necessariam, qui que per etatem nondum ejus sunt capaces: instrui quoque debent summa cum cura à septimo & octavo anno, ubi capaces primùm incipiunt esse, de necessitate, & effectis Sacramenti Pœnitentiae, & de modo accedendi ad hoc Sacramentum.

& introducendosi nella cognizione e poi nell'uso di questo sacramento. Devono nondimeno i Sacerdoti esser avvertiti di non dare l'adulazione sacramentale a quelli, ne quali non si vede

S. Carol. Ac.
tor. part. 4.
Instruct. Conf.
fessi.

E sancta u-
sanza di f. t
venire li put-
ti e putte,
quantunque
non pastino
cinque o sei
anni, a uno
a uno inanzi
al Confesso-
re; accio che
comincino, &
a poco a po-
co vadino
instruendosi

G ij